

[Niels Eriksen.]

6½ pct. af ejendomsværdien. Det vil sige, at de halvårslige terminsydelser efter de beregninger, der er foretaget, bliver nogenlunde som ydelserne er i dag. Ja, jeg skal da erkende, at der sker en forhøjelse af renten, men hver gang, vi har behandlet den årlige udlånslov, har vi jo måttet lave renteforhøjelser. Renten blev forhøjet i fjor, og det bliver den altså også i år, fra 5 pct. til 6½ pct., og det betyder naturligvis en lidt større udgift. Men jeg synes, at hr. Chr. Thomsen udmaler det alt for voldsomt. Lad os nu se på det i et udvalg.

Jeg vil da gerne sige til hr. Chr. Thomsen, at hvis der er rene urimeligheder i lovforslaget, som stiller dem, der ønsker at bruge denne lov, væsentligt dårligere end hidtil, vil vi medvirke til at fjerne dem. Og ellers håber jeg, at vi under udvalgsarbejdet — for hr. Chr. Thomsen afslog dog ikke at deltage i udvalgsarbejdet — kan finde frem til en formulering, så vi som hidtil kan stå sammen om denne lovgivning.

Jeg vil gerne pege på en anden ting, som også berører byggeriet ude omkring, og det er boligernes placering. Vi har en landsbygge- lov, som administreres af amtskommunerne, men jeg har indtryk af, at denne administration er vidt forskellig i de forskellige egne af landet. Den betyder nok i al almindelighed, at det er meget vanskeligt at få disse boliger placeret, hvor de skulle være, nemlig ude i de egentlige landdistrikter, til nød i små landsbyer. I by- og landzonenloven står der dog, at det byggeri, der naturligt hører hjemme ved en landejendom, skal der også være tilladelse til at bygge. Jeg vil gerne, at vi under udvalgsarbejdet får dette spørgsmål til drøftelse, for det har ingen mening at lave en arbejderboliglov, hvis byggeriet skal foregå helt andre steder end dér, hvor det var tænkt, nemlig ude i landdistrikterne.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Erik Hansen (Ålborg amt): I de år, jeg har været i folketinget, har jeg været ordfører om denne lovgivning, og jeg tror nok at turde sige, at vi år efter år har vedtaget denne lovgivning i den allerstørste enighed. Derfor er det beklageligt, at vi i dag skal

høre fra hr. Chr. Thomsen, at nu lægges der noget øde, nu er der noget, der splittes ad, så det ikke mere kan samles.

Det, vi her står over for, er jo et lovforslag, der har den baggrund, at der skal holdes igen på de offentlige udgifter. Det betyder for denne lovgivning, at de lån, som man hidtil har givet til 5 pct. over 40 år, kan man ikke mere fastholde, ligesom man, når landmanden bygger til sin medarbejder, ikke kan fastholde de 7 pct. over 30 år. Men det er ikke sådan, at man nu kaster det hele væk og siger, at nu skal man klare sig, som man bedst kan, nu er der ikke mere nogen støtteordning til rådighed. Som andre ordførere har sagt, siger lovforslaget nemlig, at man skal gå ud på det private lånemarked og låne det, der er sædvanen, vel op til 75 pct., og når man så har fået det, kommer staten som noget specielt og siger: vi kautionerer for det, som rækker fra de 75 pct. op til de 90 pct. Det vil sige, at man i hvert fald kan komme i besiddelse af en sådan bolig med en forholdsvis beskedne økonomisk baggrund. Det er nemlig heller ikke sådan, at man siger: nu skal I selv skaffe de midler, som skal bruges for at forrente huset til markedsrenten. Nej, man sætter noget andet ind, de såkaldte boligdriftslån, som man netop stiller til rådighed for at dække differencen mellem de gamle 5 pct.s lån og de nye markedsrentelån.

Jeg synes, det i høj grad er en videreførelse af den lovgivning, som vi har været enige om hidtil. En gang imellem må man naturligvis justere det, som har været gældende over en periode, og her justerer vi på grundlag af, at man må holde igen på de offentlige budgetters vækst. Det, der sker, er, at staten sparer nogle midler. Jeg ved godt, at når man sætter det i relation til så meget andet, kan man sige: er det nu egentlig så store midler, der spares?

Jeg vil gerne til slut gøre den bemærkning, at en af de ting, som jeg tror vi dels i partierne bliver spurgt om, dels enkeltvis også ofte ringes op om, er spørgsmålet om omsætningen af disse boliger på landet. Jeg ved ikke, om der kan laves en smidigere ordning, for det er da helt givet, at her som på andre områder sker der en strukturudvikling. Mange af de folk, som i sin tid har fået tildelt lån til en arbejderbolig på landet, medens de, som det var forudsætningen i